

ÚŘAD PRO OCHRANU OSOBNÍCH ÚDAJŮ

Pplk. Sochora 27, 170 00 Praha 7
tel.: 234 665 555, fax: 234 665 444
e-mail: posta@uouu.cz, www.uouu.cz

Toto rozhodnutí nabylo právní moci dne 26. 9. 2013
Úřad pro ochranu osobních údajů
dne 26. 9. 2013

A

Čj. REG-6260/07-39

ROZHODNUTÍ

Úřad pro ochranu osobních údajů, jako příslušný správní orgán podle § 10 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, § 2 odst. 2 a § 17 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů a o změně některých zákonů, rozhodl dne 9. září 2013 takto:

Řízení ve věci zpracování osobních údajů oznámeného společností Dopravní podnik města Brna a.s., se sídlem Hlinky 151, 656 46 Brno, IČ: 25508881, podle § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. dne 19. června 2013, doplněného podáním ze dne 17. července 2013 a dále doplněného v průběhu tohoto správního řízení, dle kterého má účastník řízení v úmyslu zpracovávat:

- popisné údaje,
- osobní údaje zákazníků, a to bez jejich souhlasu,
- zpracovávané prostřednictvím kamerového systému provozovaného vlastními zaměstnanci,
- za účelem ochrany majetku a právem chráněných zájmů společnosti, dále za účelem ochrany zdraví cestujících a ochrany před vandalizmem,
- získané prostřednictvím 116 stacionárních kamer umístěných v 29 tramvajích (4 kamery v každé tramvaji),
- u kterých bude jiným příjemcem Policie České republiky, a nebude docházet k předání osobních údajů do jiných států

a dále má v úmyslu:

- uchovávat takto pořízené záznamy po dobu 2 pracovních dnů,
- informační povinnost podle § 11 zákona č. 101/2000 Sb. splnit informováním zákazníků prostřednictvím informačních tabulek umístěných u všech nástupních dveří a uvnitř tramvaje, které budou obsahovat piktogram kamery, označení správce a odkaz na webové stránky, kde je možné získat bližší informace o kamerovém systému,

~~U uchování záznamů je třeba dbát na ochranu osobních údajů a zejména na ochranu před zneužitím záznamů k jiným účelům než k tomu, pro které byly záznamy pořízeny. Záznamy musí být uchovávány v bezpečném prostředí a musí být přístupné pouze osobám, které mají oprávnění k jejich zpracování. Záznamy musí být také chráněny před ztrátou a musí být pravidelně kontrolovány.~~

11

[REDACTED]

se podle § 17 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb.

zastavuje,

neboť bylo zjištěno, že účastník řízení oznámeným zpracováním neporušuje podmínky stanovené zákonem č. 101/2000 Sb.

Odůvodnění

Dne 19. června 2013 bylo Úřadu pro ochranu osobních údajů doručeno oznámení účastníka řízení o zpracování osobních údajů prostřednictvím kamerového systému, analýza současného stavu ochrany majetku v tramvajích účastníka řízení, návrh řešení technicko-organizačních opatření při provozu kamerového systému, zdůvodnění a posouzení návrhu registrace kamerového systému a závazné vnitřní předpisy účastníka řízení, kterými jsou „Přijátá technicko-organizační opatření k zajištění ochrany osobních údajů v kamerových systémech tramvají typu Škoda 13T“ a „Pokyny k ochraně osobních údajů v kamerových systémech tramvají typu Škoda 13T.“ V oznámení účastník řízení sdělil v souladu s § 16 zákona č. 101/2000 Sb. Úřadu pro ochranu osobních údajů svůj záměr provádět zpracování popisných údajů za účelem ochrany majetku a právem chráněných zájmů společnosti, dále za účelem ochrany zdraví cestujících a ochrany před vandalizmem. Osobní údaje budou získávány bez souhlasu subjektů údajů prostřednictvím kamerového systému provozovaného vlastními zaměstnanci a tvořeného 116 stacionárními kamerami (29 tramvají, v každé tramvaji 4 kamery), které budou umístěny v prostorách tramvají. Záznamy z kamerového systému budou uchovávány po dobu 7 dnů. Opatření k zajištění bezpečnosti zpracování budou provedena umístěným záznamového zařízení [REDACTED] Informační povinnost dle § 11 zákona č. 101/2000 Sb. účastník řízení oznámil splnit informováním zákazníků prostřednictvím informačních tabulek umístěných u všech nástupních dveří a uvnitř tramvaje, které budou obsahovat piktogram kamery, označení správce a odkaz na webové stránky, kde je možné získat bližší informace o kamerovém systému. Dále účastník řízení oznámil, že jiným příjemcem osobních údajů bude Policie České republiky, a že nebude docházet k jejich předání do jiných států.

Z dokumentu nazvaného „Analýza současného stavu ochrany majetku v tramvajích DPMB, a.s.“ vyplývá, že účastník řízení zajišťuje hromadnou dopravu téměř 800 vozidly (z tohoto počtu bylo v roce 2012 310 tramvají), kterými denně přepraví cca 1 milion cestujících. Dlouhodobě se pak potýká s projevy trestné činnosti, vandalizmu a ničení vozidel MHD, kdy se jedná zejména o poškozování oken (úmyslné rozbítí, poškrábání, poleptání), poškozování interiéru a exteriéru vozidel sprejery (vnitřního obložení, sedadel a oken, proražení stěn tramvají), ničení sedadel (rozřezání potahů,

ulomená opěradla) a ničení a krádeže dalšího vybavení vozidel. Náklady na opravy vozů tramvajových souprav se ročně pohybují v řádech milionů korun (od roku 2002 do roku 2012 je to 35,822 milionu korun). Další náklady na odstranění škod na oknech tramvají činí 17,693 milionu korun. V současné době jsou vyměňována pouze okna vozidel v zorném poli řidiče, jelikož jejich poškození je důvodem k vyřazení vozidla z provozu. Vandalismus a záměrné poškozování majetku je z provozovaných prostředků nejvýraznější v tramvajích, k jejichž poškození dochází v celé síti tramvajových linek (11 linek). Na základě výsledku podrobné analýzy škod se poškozování projevuje na všech linkách v podstatě stejnoměrně a není možné z pohledu vzniklých škod určit „rizikové“ linky. Tramvaje jsou navíc nasazovány na různé linky nejen na základě zpracovaného plánu, ale i ad hoc dle potřeby. K poškozování dochází rovněž v průběhu celé doby výjezdu vozidel, což znamená od 5:00 do 23:00. Přeprava cestujících je tramvajemi zajišťována pouze přes den, v nočních hodinách, v době od 23:00 do 5:00, jsou tramvaje nahrazovány autobusy. I tímto opatřením se účastník řízení snaží snížit vysoké riziko vznikajících škod. Agresivita některých cestujících na základě objektivně podložené „beztrestnosti“ výrazně stoupá s počtem neobjasněných trestních oznámení nebo vzniku škod, které zcela zřejmě převyšují přestupkové limity. Orgány činné v trestním řízení se opakovaně obracejí se žádostmi o poskytnutí záznamů z kamerového systému tramvají a jeho použití také opakovaně doporučují.

Účastník řízení není dle svého vyjádření lhostejný k trestné činnosti a vandalizmu páchaného neukázněnými cestujícími a v minulých letech realizoval celou řadu opatření pro bezpečnost cestujících a snížení trestné činnosti. Jednalo se zejména o umísťování informací o ceně jednoho okna do vozidel tramvají, na zničená okna umísťoval nálepky s výzvou k diskuzi na Facebooku, zda má smysl okna měnit, byly iniciovány různé kampaně prostřednictvím tisku a internetu. Účastník řízení rovněž průběžně informuje o problémech trestní činnosti a vandalizmu v tisku a ve svém měsíčníku „Šalina“. Vytipované linky byly opakovaně skrytě kontrolovány pracovníky přepravní kontroly, jejichž primárním cílem bylo zjištění případů trestné činnosti a vandalizmu s cílem dosáhnout přistižení pachatelů při činu. Tyto kontroly byly ale vzhledem k počtu vozidel, linek a pracovníků neefektivní. Jako další opatření byli cestující informováni tabulkami o monitorování vnitřních prostor tramvaje kamerovým systémem, zaměstnanci byly opakovaně prováděny v pozdních večerních hodinách bezpečnostní kontroly vozidel ve spolupráci s Policií České republiky a Městskou policií Brno, poškozená okna jsou přelepována reklamou a byla zřízena Pořádková služba účastníka řízení. Pořádková služba má za úkol dohlížet na dodržování čistoty a pořádku ve významných dopravních uzlech MHD. Dohlíží na to, aby se na těchto stanovištích nevyskytovaly osoby, které způsobují škody na majetku, osoby pod vlivem alkoholu nebo jiných návykových látek. Pokud tyto osoby neuposlechnou jejich výzvu, bude požádána o pomoc Městská policie popřípadě Policie České republiky. Pořádková služba dále poskytuje pomoc ostatním zaměstnancům, zejména jízdnímu personálu nebo přepravní kontrole při řešení krizových situací. Tato služba však nemá oprávnění k provedení adekvátního zákroku vůči případným zjištěným pachatelům, nemůže je legitimovat ani zadržet. Účinnost všech přijatých opatření je průběžně vyhodnocována, lze však konstatovat, že preventivní opatření mají pouze dočasný nebo minimální účinek.

Jako poslední možné opatření testoval účastník řízení možnost využití kamerového systému v jiném provozním módu. Použití režimu on-line se ukázalo jako bezúčelné.

20

Ve vozidle totiž není a nikdy nebude žádná osoba, která by mohla sledovat výstup z kamerového systému. Nachází se zde pouze řidič, který se musí plně věnovat řízení [(§ 4 a 5 odst. 1 písm. b) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změně některých zákonů] a nemůže vykonávat dohled nad cestujícími v průběhu jízdy. On-line sledování je tak možné pouze namátkově nebo pouze při stání v zastávce. Jako druhá možnost bylo zvažované využití kamerového systému s aktivací záznamu kamer řidičem (tzv. „panic“ tlačítko), což se opět s ohledem na primární a zásadní povinnosti řidiče ukázalo jako nereálné. Jelikož všechny méně invazivní prostředky, které byly účastníkem řízení použity k zamezení poškozování majetku a omezení agresivního chování cestujících, selhaly, jsou nedostatečné nebo nepoužitelné, je dle účastníka řízení poslední možností provozování kamerového systému se záznamem, a to zejména s cílem získat v první etapě důkazní materiál vedoucí k usvědčení pachatelů trestné činnosti a v etapě druhé vytvořit vhodnou a nutnou prevenci proti páchání doposud „beztrestné“ a v podstatě objektivně neprokazatelné trestné činnosti. Výše uvedené vylučuje povrchnost a bezdůvodnost pořizování těchto záznamů.

V dokumentu nazvaném „Zdůvodnění a posouzení návrhu registrace kamerového systému se záznamem v tramvajích typu Škoda 13T“ provedl účastník řízení test proporcionality. V testu vychází z nálezu Ústavního soudu I. ÚS 191/05 ze dne 13. září 2006, dle kterého k omezení základních práv či svobod, i když jejich ústavní úprava omezení mnohdy nepředpokládá, může dojít i v případě jejich kolize. Základní právo či svobodu lze omezit pouze v zájmu jiného základního práva či svobody. Při úvaze o prioritě jednoho ze dvou v kolizi se ocitajících základních práv je nutno zkoumat, zda byly využity všechny možnosti minimalizace zásahu do základního práva druhého. Dle nálezu Ústavního soudu I. ÚS 321/06 ze dne 18. prosince 2006 lze základní právo na ochranu soukromého života omezit za účelem ochrany základních práv jiných osob, anebo za účelem ochrany veřejného zájmu, který je v podobě principu či hodnoty obsažen v ústavním pořádku. Účastník řízení dále uvedl, že v jeho případě stojí na jedné straně právo cestujících na ochranu svého soukromí, resp. osobních údajů, které jsou zpracovávány formou záznamu z kamerového systému. Cestující jsou zaznamenáni v průběhu svého pobytu ve veřejném dopravním prostředku, tedy v prostředí, kde z logiky věci navíc vyplývá poměrně malá možnost projevů osobní povahy, které by měly zůstat utajeny. Nicméně účastník řízení ctí možnost takových projevů i ve veřejných dopravních prostředcích. V jeho případě je však použita sofistikovaná technologie pořizování a uchování záznamu, která spolu s garantovanými technickými a organizačními opatřeními zajišťuje neprostou bezpečnost záznamu před zneužitím, takže možnost narušení soukromí je zcela minimalizována. Na druhé straně, je dle účastníka řízení posuzováno jeho právo na ochranu majetku, který je dlouhodobě poškozován a znehodnocován vandalizmem s parametry trestné či přestupkové činnosti, s důsledkem každoročních prokazatelných mnohamilionových škod na interiérech dopravních prostředků. Jako první zvažoval účastník řízení kritérium vhodnosti. Zvolený kamerový systém je dle jeho mínění vhodným prostředkem k identifikaci pachatelů zejména majetkové trestné činnosti v prostředcích městské hromadné dopravy. Usvědčení pachatelů, následné vymáhání škody a zveřejnění těchto skutečností je jediným možným a dostupným způsobem ochrany majetku. Jako druhé zvažoval účastník řízení kritérium potřebnosti. Vzhledem k tomu, že všechny dostupné prostředky neomezující základní lidská práva již byly z jeho strany marně vyčerpány, považuje za nezbytný a jediný možný způsob ochrany svého majetku

nasazení prostředku, který formálně zasahuje do základního lidského práva, ale materiálně zcela minimálním způsobem. Za třetí posuzoval účastník řízení v testu proporcionality porovnání závažnosti v kolizi stojících základních práv a dopadu na ně. Jedná se zde o základní práva, a to právo na ochranu soukromí zakotvené v čl. 10 Listiny a právo na ochranu majetku zakotvené v čl. 11 Listiny, jde tudíž o dvě práva, jejichž ochrana je zakotvena v předpise stejné právní síly. Zde účastník řízení shrnuje, že, jak již výše uvedl, navrhovaný způsob ochrany majetku prostřednictvím kamerového systému se záznamem je prokazatelně vhodným a nutným. Zavádí určité potlačení ochrany jednoho práva, ve prospěch uplatnění druhého práva. Je však zabezpečená naprostá minimalizace možnosti zneužití shromážděných osobních údajů ve prospěch významné možnosti ochrany značných majetkových hodnot a omezení kriminality, což bude mít v konečném důsledku nejen dopad na majetek účastníka řízení, ale i celospolečenský prospěch.

Správnímu orgánu byl spolu s oznámením zpracování dále doručen dokument nazvaný „Přijátá technicko-organizační opatření k zajištění ochrany osobních údajů v kamerových systémech tramvají typu Škoda 13T“ ze dne 10. června 2013. Podle tohoto dokumentu bude před aktivací kamerového systému v tramvajích dokumentován stav těchto tramvají, identifikovány škody v interiérech a tyto protokoly budou uloženy u výpravčího a vedoucího technického provozu. Dále účastník řízení popsal průběh činností při zjištění škody a způsob nakládání se záznamem z kamerového systému. Po ukončení každé jízdy provede řidič vizuální kontrolu vnitřních prostor tramvaje a v případě, že zjistí škodu, nahlásí tuto skutečnost dopravnímu dispečerovi. Tramvaj bude po skončení denních jízd odstavena ve vozovně a provedena detailní kontrola určeným technikem, který provádí údržbu a opravu vozidel. V případě zjištění škody pořídí technik fotodokumentaci, předběžně finančně ohodnotí její rozsah a provede písemný záznam o této vzniklé škodě. Následující pracovní den bude záznam o škodě předán k dalšímu řešení správci systému, který zajistí podání trestného oznámení o důvodném podezření ze spáchání trestného činu nebo přestupku Policii České republiky (dále jen „Policie ČR“) a současně projedná s operačním důstojníkem Městského ředitelství Policie ČR Brno termín a čas exportu záznamu v následujícím pracovním dni.

~~Export dat bude proveden na vyčleněné záznamové médium, které bude protokolárně předáno Policii ČR k dalšímu využití. Po provedení exportu dat pak správce systému vymaže datové úložiště (PC, notebook) a současně zkontroluje harddisk počítače, prostřednictvím kterého prováděl export dat. Tuto skutečnost stvrdí příslušník Policie ČR a správce systému svými podpisy. V případě, že se na účastníka řízení obrátí orgány činné v trestním řízení s žádostí o zpřístupnění osobních údajů, bude postupovat stejným způsobem.~~

Export dat bude proveden na vyčleněné záznamové médium, které bude protokolárně předáno Policii ČR k dalšímu využití. Po provedení exportu dat pak správce systému vymaže datové úložiště (PC, notebook) a současně zkontroluje harddisk počítače, prostřednictvím kterého prováděl export dat. Tuto skutečnost stvrdí příslušník Policie ČR a správce systému svými podpisy. V případě, že se na účastníka řízení obrátí orgány činné v trestním řízení s žádostí o zpřístupnění osobních údajů, bude postupovat stejným způsobem.

Účastník řízení v uvedeném dokumentu dále popisuje jak opatření fyzického zabezpečení záznamového zařízení a záznamů jako takových, tak technické (počítačové) zabezpečení těchto údajů.

Na základě oznámení a dalších doručených dokumentů byla účastníkovi řízení dle § 16 odst. 4 zákona č. 101/2000 Sb. zaslána výzva ze dne 8. července 2013 k doplnění podaného oznámení, ve které byl vyzván k doplnění dalších informací o zamýšleném zpracování. Na tuto výzvu reagoval účastník řízení doplněním oznámení doručeným Úřadu pro ochranu osobních údajů dne 23. července 2013, ve kterém uvedl, že si je vědom, že pořizováním záznamů prostřednictvím kamerového systému může v případě jeho neopodstatněného nasazení dojít k hrubému zásahu do soukromí osob. Z toho důvodu již před zasláním předmětného oznámení provedl analýzu současného stavu ochrany majetku v tramvajích, kdy dospěl k závěru, že všechny méně invazivní prostředky, které byly použity k zamezení poškozování majetku a k zamezení nebo omezení agresivního chování cestujících, selhaly, resp. jsou nedostatečné nebo nepoužitelné. Poslední možností je tak provozování kamerového systému se záznamem, a to zejména s cílem získat důkazní prostředky vedoucí k usvědčení pachatelů a vytvořit vhodnou prevenci proti páchání doposud „beztrestné“ a neprokazatelné trestné činnosti. Dále účastník řízení uvedl, že s ohledem na povinnost správce podle § 13 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. a technické parametry instalovaného kamerového systému provedl test proporcionality, dále posouzení souladu svého úmyslu pořizovat záznamy se zákoníkem práce a s pravidla EU, zejména stanoviskem č. 4/2004 Pracovní skupiny podle článku 29-WP-29. Dále účastník řízení posoudil rizika při zvažovaném zpracování osobních údajů kamerovým systémem v tramvajích a oslovil ředitele Městského ředitelství Policie ČR v Brně se žádostí o vyjádření k možnosti spolupráce při využívání dat ze záznamových zařízení. Na základě vyhodnocených skutečností byl navržen soubor technicko-organizačních opatření k zajištění maximální možné úrovně ochrany dat v záznamových zařízeních, tj. opatření organizačního charakteru, personální a administrativní bezpečnost, fyzickou bezpečnost, technickou bezpečnost a kontrolní činnost. Jednotlivá opatření byla zdokumentována a zpracována do pracovních povinností konkrétních pracovních pozic dotčených zaměstnanců účastníka řízení. Dále účastník řízení opakuje, že kamerový systém hodlá nasadit do tramvají typu Škoda 13T a že projevy vandalizmu a ničení tramvají nelze selektovat na určité linky nebo čas. Rovněž pak opakuje způsob, jakým bude prováděno vyhodnocování účinnosti, nezbytnosti a přiměřenosti nasazení kamerového systému, tak jak ho popsal v dříve zasláných dokumentech. Případné škodné události budou sledovány a vyhodnocovány v KČ po kalendářních měsících a účinnost nasazení kamerového systému na jednotlivých linkách bude vyhodnocována vždy po ukončení kalendářního čtvrtletí a po pololetích. Nezbytnost a přiměřenost nasazení kamerového systému bude vyhodnocována na jednotlivých linkách vždy pololetně. Podmínkou pro změnu režimu, tj. přechod do režimu on-line, je skutečnost, že ve dvou po sebe jdoucích čtvrtletích došlo k eliminaci případů vandalizmu a škodných událostí na nulovou, resp. zanedbatelnou úroveň. Při zjištění opačné tendence, tj. nárůstu případů vandalizmu nebo zvyšování počtu škod, bude kamerový systém opět aktivován do režimu se záznamem.

Na základě shora uvedených skutečností o oznámeném zpracování osobních údajů vznikla důvodná obava, že by při zpracování osobních údajů mohlo dojít k porušení zákona č. 101/2000 Sb. Správní orgán proto dle § 17 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb.

zahájil ve věci správní řízení oznámením, které bylo účastníkovi řízení, společnosti Dopravní podnik města Brna a.s., doručeno dne 13. srpna 2013, a současně ve věci nařídil ústní jednání. Důvodem pro zahájení správního řízení byla skutečnost, že oznámené údaje vedly správní orgán k obavě z porušení § 5 odst. 1 písm. e), § 5 odst. 2 a § 10 zákona č. 101/2000 Sb.

Při ústním jednání, které se konalo dne 27. srpna 2013, účastník řízení uvedl, že se k předmětu správního řízení vyjádří písemně ve lhůtě do 6. září 2013.

Správnímu orgánu bylo dne 5. září 2013 doručeno vyjádření účastníka řízení, ve kterém uvedl, doba uchování záznamů bude upravena ze 7 kalendářních dnů na 2 pracovní dny, a po této době budou automaticky přemazány novými záznamy. Pro stanovení doby uchování bylo rozhodných několik okolností. Záznamy budou kromě organizačních opatření chráněny i kombinací opatření fyzické, personální a technické bezpečnosti, čímž bude dosaženo maximální možné úrovně ochrany dat. Dále účastník řízení uvedl, že základním bezpečnostním principem je eliminace rizika neoprávněného přístupu oprávněných i neoprávněných osob, který spočívá v tom, že export dat je možný pouze za přítomnosti 3 osob, vlastnicích jedinečné přístupové prostředky.

~~... [obscured text] ...~~

Vzhledem k výše uvedenému je reálná doba uchování pouze 2 pracovní dny, neboť není možné zajistit pravidelně permanentní dosažitelnost formou pracovní pohotovosti ve volných dnech pro konkrétního zaměstnance. Účastník řízení k tomuto závěrem uvedl, že jednoznačně stanovený a zdokumentovaný proces přístupu k uchovávaným záznamům vyžaduje i určité administrativní úkony (specifikace škody a její ohodnocení, rozhodnutí o tom, zda se jedná o spáchání trestného činu, součinnost s operačním důstojníkem Policie ČR, určení hlídky Policie ČR, vyžádání HW klíče, zajištění přítomnosti poškozené tramvaje atd.), které vyžadují součinnost obou dotčených organizací a jejich realizace zabere určitý čas.

Účastník řízení dále ve svém vyjádření uvedl, že záznamy budou využívány pouze ve třech případech. Bude-li ze strany účastníka řízení zjištěna způsobená škoda na jeho majetku, která bude převyšovat hodnotu 5.000 Kč a bude podáno trestní oznámení o důvodném podezření ze spáchání trestného činu poškození cizí věci, bude-li ze strany účastníka řízení podáno trestní oznámení o důvodném podezření ze spáchání jiného trestného činu a bude-li poskytnutí záznamu požadovat Policie ČR nebo jiný orgán činný v trestním řízení. Účastníkem řízení popsané skutečnosti budou zapracovány do jeho vnitřních předpisů.

15

Podle § 16 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. je ten, kdo hodlá jako správce zpracovávat osobní údaje s výjimkou zpracování uvedených v § 18 zákona č. 101/2000 Sb., povinen tuto skutečnost písemně oznámit Úřadu pro ochranu osobních údajů před zpracováním osobních údajů. Podle § 17 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb. vznikne-li z oznámení důvodná obava, že by při zpracování osobních údajů mohlo dojít k porušení zákona č. 101/2000 Sb., zahájí Úřad pro ochranu osobních údajů z vlastního podnětu správní řízení; zjistí-li v tomto řízení, že oznámeným zpracováním neporušuje správce podmínky stanovené zákonem č. 101/2000 Sb., řízení na základě § 17 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. zastaví a provede zápis do registru zpracování. Nejdříve dnem následujícím po provedení zápisu lze poté zahájit oznámené zpracování osobních údajů.

Zákon č. 101/2000 Sb. provádí ústavně zakotvené základní právo každého na ochranu před neoprávněným shromažďováním, zveřejňováním nebo jiným zneužíváním údajů o jeho osobě (vyjádřené v čl. 10 odst. 3 Listiny základních práv a svobod), které je neoddělitelnou součástí práva na ochranu soukromí, resp. soukromého a rodinného života. Uvedená základní lidská práva vyplývají i z mezinárodních úmluv, které je Česká republika povinna dodržovat a práva z nich vyplývající garantovat (např. Evropská úmluva o ochraně lidských práv a základních svobod).

K instalaci kamerových systémů správní orgán obecně uvádí, že je lze s ohledem na jejich zvláštní charakter a možnosti zneužití pořízených záznamů, což umožňuje hrubý zásah do soukromého a osobního života subjektu údajů, použít až teprve tehdy, pokud jsou méně invazivní prostředky nedostačující. Jinými slovy, je třeba v jednotlivých případech uplatňovat zásadu přiměřenosti s ohledem na sledované účely, která zahrnuje povinnost minimalizace získávaných údajů na straně správce údajů. Ze zásady přiměřenosti tak vyplývá, že kamerové systémy lze použít v případě, že se jiná opatření směřující k prevenci, ochraně nebo zabezpečení fyzické povahy, která nevyžadují pořizování obrazových záznamů, ukáží být nedostatečnými anebo nepoužitelnými s ohledem na správcem prezentované legitimní účely.

Při instalaci kamerového systému, jako prostředku k zajištění ochrany osob a majetku (a tedy i prostředku zpracování osobních údajů), je dále nutné přistupovat odlišně k jednotlivým monitorovaným prostorům či objektům, a to i ve vztahu k různému dennímu režimu v daném prostoru. Obdobně je také nezbytné rozlišovat, zda monitorování kamerovým systémem probíhá pouze v době, kdy se v daném prostoru nemají vyskytovat žádné osoby (např. po pracovní době, nebo je-li do určitých prostor zakázán vstup), anebo zda má být systém v provozu nepřetržitě, tedy i v době, kdy se ve sledovaném prostoru běžně osoby vyskytují. K nepřetržitému monitorování v průběhu běžného provozu přitom platí výše uvedené limity dané povinností respektovat právo na soukromí.

Podle § 5 odst. 2 zákona č. 101/2000 Sb. má správce povinnost zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů, bez tohoto souhlasu je může zpracovávat pouze při naplnění některého z ustanovení § 5 odst. 2 písm. a) až g). V tomto případě se jedná o jeden ze základních principů zákonnosti každého zpracování osobních údajů, tzn., že každé zpracování musí mít svůj legální titul. Základním právním titulem zpracování je nepochybně souhlas subjektu údajů. Není-li správce

schopen zpracovávat osobní údaje na základě souhlasu subjektu údajů, musí jím prováděné zpracování být v souladu s některým z právních titulů vyjádřených v § 5 odst. 2 písm. a) až g) zákona č. 101/2000 Sb. Samotná objektivní nemožnost získat souhlas subjektu údajů ještě neznámá, že by bylo možné vyloučit aplikaci zbývajících částí tohoto ustanovení, neboť v tomto případě by zpracování jeho právní titul scházel. Účastník řízení má v úmyslu zpracovávat osobní údaje bez souhlasu subjektů údajů, tedy v rámci uvedených výjimek. V případě oznámeného zpracování, zejména z jeho účelu, vyplývá, že účastník řízení bude zpracovávat osobní údaje podle § 5 odst. 2 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. bez souhlasu subjektu údajů, neboť je to nezbytné pro ochranu práv a právem chráněných zájmů správce, příjemce nebo jiné dotčené osoby. Při aplikaci této výjimky z obecné povinnosti správce zpracovávat osobní údaje pouze se souhlasem subjektu údajů platí současně také věta za středníkem citovaného ustanovení, která uvádí, že takovéto zpracování nesmí být v rozporu s právem subjektu údajů na ochranu jeho soukromého a osobního života.

Správní orgán v případě kamerového systému umístěného v prostorách tramvaji posuzoval tuto podmínku zvláště pečlivě. Vycházel přitom především z účastníkem řízení deklarovaných skutečností, zejména z výše uváděných škod, k jejichž minimalizaci by mělo nasazením kamerového systému dojít, a dále z opatření, které účastník řízení přijal před tím, než přistoupil k zavedení kamerového systému. Jednalo o kombinaci personálních (zavedení pořádkové služby, namátkových kontrol atd.), technických a dalších preventivních opatření (umístění informací o ceně za nová okna, přelepování oken reklamou a výzvami k diskusím na sociální síti atd.), které měly sloužit k zabránění páchání škod ve vnitřních prostorách tramvaji a ochraně jak cestujících, tak řidičů tramvaji. Účastník řízení navíc zrušil provoz tramvaji v nočních hodinách a nahradil je autobusovou dopravou. Rovněž zvážil využití kamerového systému v režimu on-line, s možností pořizování incidenčního záznamu ze strany řidiče, což bylo neefektivní a vzhledem k dalším povinnostem řidiče tramvaje i nepoužitelné. Všechna tato opatření se ukázala jako nedostatečná a nedošlo k naplnění zamýšleného účelu. Po provedení analýzy rizik (kdy účastník řízení zjistil, že nelze definovat žádnou z 8 provozovaných tramvajových linek, nebo časové rozmezí, ve kterém je nejvyšší riziko vzniku škod) a také po provedení testu proporcionality tak účastník řízení dospěl k závěru, že kamerový systém se záznamem je jediným a posledním možným řešením. Z umístění kamer vyplývá, že budou zaznamenávat pouze vnitřní prostor tramvaji, přičemž nebude docházet k monitorování prostoru řidiče a tak ani ke sledování zaměstnanců na jejich pracovišti. Správní orgán vzhledem k výše uvedenému a ke skutečnostem uváděným účastníkem řízení v průběhu celého řízení dospěl k závěru, že umístění kamerového systému se záznamem ve vozech tramvaji, lze považovat za adekvátní vzhledem k deklarovanému účelu a prostředkům a opatřením, které byly před jeho zavedením použity. Dalším z faktorů byla také skutečnost, že se v případě účastníka řízení jedná o provozování veřejné dopravy přepravující každodenně velké množství cestujících, kde se prostor k navazování mezilidských vztahů a pro projevy soukromé povahy značně minimalizuje, a také snaha účastníka řízení tímto způsobem přispět k celkovému zachování veřejného pořádku a bezpečnosti ve městě. Současně správní orgán uvádí, že minimalizace zásahu do práv dotčených subjektů údajů vyplývá též z doby, po kterou budou záznamy uchovávány, neboť ta neumožňuje významný zásah do soukromí spočívající ve sledování pravidelných zvyklostí subjektů údajů.

Správní orgán rovněž přihlédl ke skutečnosti, že účastník řízení klade velký důraz na plnění povinností stanovených v § 13 zákona č. 101/2000 Sb. V maximální možné míře minimalizoval přístup k záznamům z kamerového systému, přičemž jeho jedinými příjemci budou orgány činné v trestním řízení a každý export dat bude podroben řádnému přezkumu jeho nezbytnosti a proveden pouze za přítomnosti tří osob disponujících jedinečnými přístupovými údaji, kdy jedním z nich bude vždy příslušník Policie ČR. Účastník řízení přijal celý soubor organizačních, technických, personálních a administrativních opatření k zajištění bezpečnosti osobních údajů a rovněž tak stanovil způsob kontroly dodržování těchto patření a proces vyhodnocování efektivnosti nasazení kamerového systému.

Podle § 10 zákona č. 101/2000 Sb. dbá správce a zpracovatel při zpracování osobních údajů, aby subjekt údajů neutrpěl újmu na svých právech, zejména na právu na zachování lidské důstojnosti, a také dbá na ochranu před neoprávněným zasahováním do soukromého a osobního života subjektu údajů. V případě oznámeného zpracování dospěl správní orgán z důvodů, které jsou uvedeny výše, k závěru, že nebude docházet provozem kamerového systému rozmístěného oznámeným způsobem k takovému zásahu do soukromí, který by nebyl adekvátní deklarovanému účelu.

Účastník řízení má jako správce osobních údajů dle § 5 odst. 1 písm. e) zákona č. 101/2000 Sb. povinnost uchovávat osobní údaje pouze po dobu, která je nezbytná k účelu jejich zpracování. Účastník řízení zamýšlí uchovávat záznam po dobu 2 pracovních dnů, což považuje správní orgán za dobu přiměřenou vzhledem k účelu deklarovanému účastníkem řízení a také vzhledem k náročnosti postupů při vyhodnocení bezpečnostních incidentů a exportu dat ze záznamového zařízení pro potřeby Policie ČR (což souvisí též s úrovní zabezpečení, kterou účastník řízení stanovil). Proto lze konstatovat, že tento aspekt zpracování osobních údajů odpovídá požadavkům zákona č. 101/2000 Sb.

Správní orgán tedy na základě výše uvedeného považuje za prokázané, že účastník řízení oznámeným a následně doplněným způsobem zpracování nebude porušovat povinnosti stanovené mu zákonem č. 101/2000 Sb. Na základě rozhodnutí o zastavení tohoto správního řízení budou údaje vztahující se ke zpracování uvedené ve výroku tohoto rozhodnutí po jeho nabytí právní moci zapsány do registru zpracování.

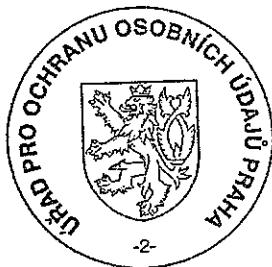
Závěrem lze upozornit na skutečnost, že registrace zpracování podle § 16 zákona č. 101/2000 Sb. není povolením zpracování, a že v tomto správním řízení byly posouzeny obavy z možné nezákonnosti zpracování pouze na základě informací vyplývajících z vyjádření učiněných účastníkem řízení. Účastník řízení tak v případě zahájení zpracování plně odpovídá za to, že bude osobní údaje zpracovávat v souladu s povinnostmi uloženými mu zákonem č. 101/2000 Sb., tedy i v souladu s povinnostmi dle § 5 odst. 1 zákona č. 101/2000 Sb., které nebyly předmětem správního řízení, neboť z podaného oznámení nebyla shledána obava z jejich porušení. Účastník řízení je proto mimo jiné povinen zpracovávat osobní údaje pouze v souladu s účelem, k němuž byly shromážděny (§ 5 odst. 1 písm. f) zákona č. 101/2000 Sb.), a v žádném případě je nemůže využívat k jinému účelu.

S ohledem na výše uvedené, bylo rozhodnuto, jak je uvedeno ve výroku tohoto rozhodnutí.

Poučení: V souladu s § 152 odst. 1 správního řádu lze u odboru správních činností proti tomuto rozhodnutí podat ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení rozhodnutí rozklad předsedovi Úřadu pro ochranu osobních údajů.

Rozhodnutí je doručeno dnem převzetí stejnopisu, nejpozději ale desátým dnem od jeho uložení na poště. V případě doručování do datové schránky je dnem doručení okamžik přihlášení oprávněné osoby do datové schránky, nejpozději ale desátý den ode dne dodání rozhodnutí do datové schránky.

Praha, 9. září 2013

Vanda Foldová
ředitelka odboru správních činností

ID zprávy: 154432804

DORUČENKA

Odesílatel

ID/DS

Úřad pro ochranu osobních údajů, Pplk. Sochora 27, 17000 Praha 7, info@uouu.cz

qkbaa2h

Příjemce

ID/DS

Dopravní podnik města Brna, a.s., Hlinky 151, 65646 Brno

bj6cd4x

Obecné informace

Věc: Rozhodnutí

Zmocnění: 0 / 0

odstavec

písmeno

Naše ČJ: REG-6260/07-39

§

Naše sp.zn.: REG-6260/07

PID: UOOUX005VCS1

Vaše ČJ:

Vaše sp.zn.:

K rukám:

Do vl. rukou:

Zakázat doručení fiktiv:

Informace o dodání/doručení

Datum a čas:

Dodajka: 09.09.2013 15:25:06

Doručenka: 10.09.2013 08:18:44

Události

Čas: 09.09.2013 15:25:05

Popis: EV0: Datová zpráva byla podána.

Čas: 09.09.2013 15:25:06

Popis: EV5: Datová zpráva byla dodána do datové schránky příjemce. Je-li příjemcem datové zprávy orgán veřejné moci vystupující v postavení orgánu veřejné moci, byla datová zpráva tímto okamžikem doručena.

Čas: 10.09.2013 08:18:44

Popis: EV12: Přihlásila se pověřená osoba s právem přístupu ke zprávě ve smyslu §8, odst. 6 zákona č.300/2008 Sb. v platném znění. Datová zpráva je nyní doručena. Případně dřívější datum doručení fiktiv nebo doručení dodáním do schránky orgánu veřejné moci není dotčeno.